

УДК 32.019.5

Кирило Олегович ЧУЙКОВ,

курсант групи Ф1-201 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат філософських наук, доцент Мошенський О. С.

ПРОБЛЕМА НИЗЬКОЇ ПОЛІТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ УКРАЇНЦІВ

Серед багатьох визначень поняття «політична культура» можна знайти спільний знаменник, яким є знання, оцінки та поведінка більшості громадян стосовно таких політичних об'єктів, як нація, держава, її політичні інститути.

Американські політологи Г. Алмонд і С. Верба виділили три базових типи політичної культури:

- Патріархальна політична культура характеризується повною відсутністю у простих людей інтересу до політичного життя. Найближчими еквівалентами патріархальної політичної культури можна вважати політичні культури африканських племен.
- Підданська політична культура відрізняється сильною орієнтацією на політичну систему та результати її діяльності, але слабкою орієнтацією на активну участь у функціонуванні політичної системи.
- Активістська політична культура характеризується активною зацікавленістю громадян не тільки тим, що їм дасть політична система, політичне життя, але також і тим, що вони можуть відіграти активну роль у політичному житті.

Україна на сьогодні стикнулася з проблемою, коли половина населення країни має патріархальну політичну культуру. Ця проблема набуває великої актуальності коли в державі функціонує демократія. Я вважаю, що право голосу не повинно бути у кожного. Система демократії яка працює в Україні вона з самого початку невірна. Я глибоко переконаний, що раса, стать або орієнтація значення не має, в цьому контексті всі люди рівні, але ментально абсолютно різні. Я не сильний прихильник класового суспільства, хоча в якійсь мірі я йому симпатизую, але знаючи історію я не можу знайти проміжку коли при класовому суспільстві народу жилося б добре. Найчастіше це було домінування буржуазії та відсутність соціальних ліфтів, що найстрашніше. Весь цей час були просто неправильні його форми. Класове розшарування необхідно, тому що при будь яких обставинах в суспільстві є інтелігенція, люди які просувають науку, мистецтво та інше і є соціально пасивні елементи які тягнуть суспільство на низ. І проблема української демократії в рамках нашого суспільства в тому, що голоси цих людей повністю рівні. Проблема в тому що соціально активної інтелігенції в країні завжди менше, а в системі демократії вирішує більшість. І саме більшість обирає некомпетентних людей до органів влади.

Головний атрибут демократії – це загальне право голосу, що є великою помилкою. Люди до цього не готові. В українців дуже низька політична культура, і дуже висока політична пасивність. У більшості українців дуже слабе уявлення про органи влади, їх повноваження і банально- про свої права.

Це обумовлено історією нашого народу. Наш народ жив за царя і він нічого не вирішував, далі люди жили при вожді і вони теж нічого не вирішували. Після цього людям різко дали демократію і право вибору, а людина не знає що вибирати, вона не звикла робити вибір і проявляти активну громадянську і політичну активність.

На мою думку не повинна голосувати людина яка мінімально не розбирається в основах політології, історії, економічної теорії та інших дисциплін. На вибори повинні ходити обізнані, розумні й освічені люди.

Особливо важливим є завдання формування політичної культури молоді, яке, на наш погляд, можливе лише за умови здійснення загальногромадського виховання. Адже саме молоді властива особлива критичність, загострене відчуття нового, прогресивного передового. Саме з неї сьогодні формується нова еліта української нації, яка покликана вивести нашу країну на передові позиції сучасної цивілізації

Одержано 23.04.2019

ПРЕДСТАВНИКИ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ЕКОНОМІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ СЕМЕНА КУЗНЕЦЯ

УДК 336.717

Принц Самба БАССАФУЛА,

студент 4 курсу фінансового факультету
Харківського національного економічного
університету імені Семена Кузнеця

Науковий керівник: кандидат економічних наук, доцент Андрійченко Ж. О.

СУЧАСНИЙ СТАН РОЗВИТКУ АВТОСТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

Міжнародною практикою створено універсальний засіб з відшкодування особистого і майнового збитку фізичним і юридичним особам, які постраждали на автомобільних дорогах, – автострахування, що покриває ризики збитків не тільки учасників транспортного процесу від несприятливих для них обставин, а й третіх осіб, які випадково стали жертвами ДТП. Автотранспортне страхування інтегрує в собі різні види страхування, тому є узагальненим поняттям при страхуванні всіх видів транспортних ризиків. Може охоплювати як самі транспортні засоби – КАСКО, страхування вантажів, а також страхування відповідальності – автоцивілка. В Росії зараз навіть розглядається питання щодо поєднання в рамках одного поліса цих двох видів страхування.

Однак на сьогодні при наявності значної кількості різноманітних проблем правового, соціального, економічного та організаційного характеру в Україні автострахування не отримало належного рівня розвитку.